

GENÇLİK DÖNEMİNDE KİMLİK VE ARKADAŞLIK

Ergenlik dönemi hızlı büyüme ve gelişmenin olduğu, kız erkek cinsel özelliklerinin belirlediği ilk gençlik dönemini kapsar. Ergenlik dönemi yaklaşık olarak kızlarda 13-14, erkeklerde 14-15 arasında başlar. Ancak verilen yaşlar yine de kesinlik taşımaz. Toplumumuzda ergenliğin bitimi batı toplumlarına göre daha uzun bir süreyi kapsar. Çünkü aileye ekonomik açıdan bağımlılık daha uzun bir süre devam edebiliyor. Bu nedenle bu durumu "uzamış gençlik" olarak ifade edebiliyoruz.

Ergenlik dönemi doğal bir gelişimsel dönemdir. Eğer birey daha önceki gelişimsel dönemlerini sağlıklı bir biçimde atlattıysa ya da ailevi ve sosyal ilişkilerindeki çatışmaları çözebiliyorsa sağlıklı bir kimlik oluşturur. Ergenlik döneminin de sağlıklı olarak yaşanması, daha sonraki yetişkinlik, yaşlılık gibi gelişimsel dönemlerin sağlıklı olarak geçmesini olumlu yönde etkiler.

Ergenlik döneminin temel gelişimsel özelliği kimlik oluşturmaktır. Kimlik oluşumu özdeşleşme ile başlar. Genç çevresinde gördüğü, beğendiği, etkilendiği değerli saydığı kişileri model alır, onlarla özdeşleşir. Gencin özdeşleştiği kişiler öğretmeni, annesi, babası, arkadaşı, sevdiği sanatçılar, roman kahramanları olabilir. Genç, bu kişilerin giyim tarzlarını, konuşmalarını, tavır ve davranışlarını taklit eder, bu anlamda onlarla özdeşleşir. Bu aşırıya kaçmadıkça doğal bir süreçtir. Gençlerde böyle davranışlar görüldüğünde onlar küçük düşürülmemeli, onlarla alay edilmemelidir. Çünkü model alma bu dönemin doğal bir gereksinimidir ve sonuçta genç özdeşleşme yoluyla kimliğini bulacaktır. Gerçekten de bu dönem en hassas ve en stresli bir dönemin başlangıcıdır. Bu nedenle anne babaların çocuklar üzerindeki tutum ve davranışları oldukça önem taşır. Özellikle 13 yaş, üzerinde durulması gereken bir yaştır. Bu yaş içerisinde huzursuzluk, gerginlik, uyumsuzluk daha fazladır. Gencin kolaylıkla dışarıya kapılabileceği olumlu-olumsuz faaliyetlere yönelebileceği dönemdir. Anne ve babaların bu dönemde çocuklarının sosyal ilişkilerini, arkadaş gruplarını bilmesi ve çocuğa fark ettirmeden kontrol altına alması büyük önem taşır.

Gencin arkadaşları ve arkadaşları ile olan ilişkileri ve faaliyetleri önemlidir. Arkadaşlık ilişkileri ruh sağlığının belirleyicisidir. Bu nedenle gençlerin içinde bulunduğu arkadaşlık gruplarını gözleyerek onların ruhsal problemlerinin farkına varabiliriz. Örneğin bir genç arkadaşlarına aşırı derecede bağlıysa aile ortamında düzensizlikler, güvensizlikler, aile içinde çözülmemiş çatışmalar, sevgi saygı gereksinimlerinin tam olarak karşılanamıyor olması sözkonusu olabilir. Bir başka örnekte: eğer genç sürekli kendi yaşlılarının altındaki kişilerle birlikte olmak istiyorsa kendisine olan güvenini sağlayamaması ya da olumsuz bir benlik algısı sözkonusu olabilir.

Gençlik döneminde olumsuz arkadaşlık gruplarının en çarpıcı örneklerinden birisi de suç alt kültürü dediğimiz çete gruplarıdır. Bu konuda yapılan araştırmalar da göstermiştir ki bu gençler ailelerinde bulamadıkları sevgi, ilgi ve yakınlık gereksinimlerini bu gruplarda karşılamaya çalışıyorlar ve olumsuz bir takım faaliyetlere girerek (alkol uyuşturucu kullanımı, şiddet olayları, hırsızlık, bir ideolojiye sınımsız bağlanıp olumsuz etkinliklere girme...) çevrenin ilgisini çekme amacını taşıyorlar.

Gençlik çağı gerçekten zor bir dönemdir. çocuklar büyüdükçe sıkıntıları, sorunları da büyür. Eğer bu sorunlar önemsiz olmazsa çeşitli uyumsuzluklar, olumsuzluklar ortaya çıkabilir, bu durum da gençlerde bunalımlar ve ruhsal problemlere neden olabilir.

Belki de gençlik döneminde çocuğunuzu anlamak zor olacak ama sağlıklı bir iletişimle, sevgi ve saygı gereksinimlerinin karşılandığı ve çatışmaların yapıcı olarak çözüldüğü bir aile ortamında çocuğunuza ulaşmanın ne kadar kolay olduğunu göreceksiniz.

[Sayfa Başı](#)